

[Elsø-Merete Ross.]

lingen fra første behandling igennem endnu en gang, da han mente, at jeg i så fald måtte blive enig med ham i hans betragtninger. Det er jeg imidlertid ikke blevet.

Det ærede medlem sagde, at der er 2 grupper, der søger at lægge efterretningstjenesten for had. Den ene gruppe skulle bestå af en femtekolonne. Det er vist desværre rigtigt at antage, at der findes en femtekolonne, og eksisterer den, kan den naturligvis ikke være nogen varm tilhænger af efterretningstjenesten. Så skulle der være en anden gruppe, der ud fra de ædleste menneskelige bevæggrunde forarges over, at nogle personer helt forsvarsløst og i enkelte tilfælde uforskyldt kommer i efterretningstjenestens register. Det ærede medlem advarede denne anden gruppe imod at lade sig spænde for femtekolonnens vogn.

For det første mener jeg, det er forkert at tale om en gruppe, der forarges ud fra ædle menneskelige bevæggrunde. En gruppe er en afgrænset del inden for en befolkning, og det er der ikke tale om her. Det drejer sig tværtimod om vidt forskellige og store kredse af befolkningen, som man efter almindelig sprogbrug ikke vil kunne karakterisere som en gruppe. Men lad os for nemheds skyld fortsætte med at tale om den såkaldte anden gruppe.

For det andet mener jeg, at det er helt forkert at sige, at denne anden gruppe søger at lægge efterretningstjenesten for had. Det, som denne gruppe har gjort, er at protestere mod, at andre end de personer, som der er virkelig begrundet formodning om vil arbejde for at underminere statens sikkerhed og forstyrre den lovlige samfundsordening, også bliver genstand for efterretningstjenestens registrering. Det er omfanget af registreringen og omfanget af videregivelsen af oplysninger, man har vendt sig imod.

Jeg ved ikke, om det ærede medlem hr. K. Axel Nielsen vil indlemme de ærede ordførere for venstre, de konservative og de uafhængige i sin gruppe 2. I hvert fald har disse ærede ordførere givet udtryk for, at de ikke var sikre på, at efterretningstjenesten ikke udstrakte sin virksomhed længere end påkrævet.

Det ærede medlem hr. Vagn Bro sagde

under førstebehandlingen — jeg beder om tilladelse til et par citater nu og senere —

„at man uden tvivl både i indsamlingshenseende og i personantal måske i de enkelte tilfælde er gået for vidt.“

Det ærede medlem hr. Thestrup troede, „at faren er den, at man måske er tilbøjelig til at gøre den mistænkte kreds for stor, og at man som følge af urigtige eller ufuldstændige oplysninger placerer personer i kartotekerne, uden at der er tilstrækkelig grund dertil.“

Det ærede medlem hr. Iver Poulsen sagde, at man skal passe på ikke at se en samfundsfjendsk borger i enhver lovlydig borger, blot fordi han har en anden mening, end vi selv har. Det ærede medlem mente, at efterretningstjenesten måske har vist større ivrighed og måske haft længere fangarme, end det egentlig er heldigt, når borgernes grundlovssikrede frihedsrettigheder skal bevares.

Man vil bemærke, hvor ofte ordet „måske“ forekommer. Det er nødvendigt, at anvende ordet „måske“, fordi man hverken ved, hvor mange, hvem eller hvorfor folk registreres. Det skaber utryghed. Når der fra de fire gamle partiers side nu er tilslutning til regeringens forslag om et kontrolorgan, er det vel, fordi de blandt deres egne medlemmer og vælgere har følt denne usikkerhed og utryghed over for efterretningstjenestens metoder. Det er ikke blot såkaldt venstreorienterede, der føler uro. Alle partiers kandidater har på møder landet over mærket denne uro og utryghed. Derfor skal man være varsom med at tale om en såkaldt anden gruppe og med at advare den imod at lade sig spænde for femtekolonnens vogn.

Den højtærede minister pegede ved første behandling på noget, der er meget rigtigere, da han sagde, at den historiske udvikling viser, at

„efterretningstjenestens virksomhed, som naturligt er i et demokratisk land, ofte har givet anledning til drøftelse og en vis uro.“

Ja, det er netop naturligt i et demokratisk land at tage myndighedernes forhold til den enkelte borger op til drøftelse, så snart der rejser sig den mindste tvivl om, hvorvidt den enkelte borgers rettigheder er